

## Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΖΟΓΛΟΥΛΑΝΔΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΤΟΥ.

Ο γερμανός περιηγητής Αύγουστος Άνβαλδ, δεκτος πέμπτην ήδη φοράν περιηγείται τάς διαφόρους χώρας τῆς Αφρικῆς, διέτριψε τῷ 1885 ἐπὶ πολλούς μῆνας ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ζουλού, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ διενεργήσῃ ἐνταῦθα τὸν ἐποικισμὸν γερμανῶν. Ο βασιλεὺς Δινίζουλου, υἱὸς τοῦ γνωστοῦ Κετεβάγο, προδύμως ἐνθάρυνε τὰς προδέσεις τοῦ γερμανοῦ περιηγητοῦ καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὸν μάλιστα καὶ λωρίδα γῆς, ἐν ἥ ηδύνατο ἐλευθέρως νὰ ἔρχατασθεντικοῖς γερμανοῖς ἐποικοῖς. Ο νεαρὸς καὶ λίαν νομίμων μονάρχης τῆς ἀγρίας ταῦτης ἀφρικανικῆς χώρας ἐγίνωσκεν, ὡς φάνεται, τὴν Γέρμανιαν ἔξ αὐτῆς καὶ ὀμίλει μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ ἴδιᾳ περὶ τοῦ ισχυροῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ στρατοῦ. Η Ζουλούλανδα ἐίναι δὲ „παράδεισος“ τῆς Αφρικῆς, ὡς καὶ τὸ δύνατο „Ζουλούλανδης“ αὐτὸς καὶ ἕωτερος οὐδὲν ἄλλο σημαίνει παρὰ „τέκνα τοῦ οὐρανοῦ“. Ο στρατὸς τοῦ βασιλεὺς Δινίζουλου ἐίναι λίαν καλῶς διωργανωμένος καὶ διαιρεταὶ εἰς συντάγματα καὶ μεραρχίας. Η χώρα παρέχει ὀνειράντητον τλεύτων καὶ ἴδια ἡ παρὰ τὸ Νατάλ παραλία παράγει ζάχαριν, δημητριακούς καρπούς ἐν ἀρδονίᾳ, ἀραβίσιτον, ἀνθρακας, σίδηρον καὶ χρυσόν.

Τὸ περίεργον, καὶ τούτου χάριν ἔραφησαν αἱ ἀνωτέρω σημειώσεις, εἴναι δὲ τὸ βασιλεὺς οὗτος τῆς Ζουλούλανδης ἴδρυσε καὶ ἐν παράσημον, τοῦ δοπού παραβέτομεν σήμερον τὴν εἰκόνα. Ονομάζεται παράσημον τοῦ κροκοδελοῦ, διαιρεῖται εἰς δύο τάξεις, ἀναρτώμενον ἀπὸ τανίας, φερούστης τρία χρώματα, πράσινον, κίτρινον καὶ ἐρυθρόν.

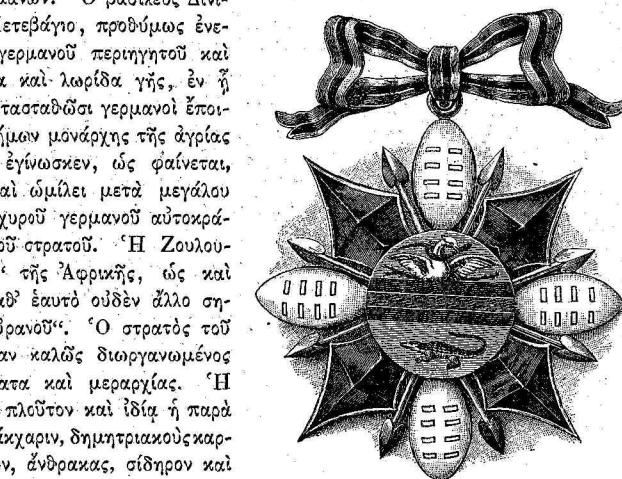
Τὸ τῆς πρώτης τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκει καὶ τὸ ἐν εἰκόνι παρατεθει-

μένον, δεικνύει στρογγύλην, χρυσῆν πλάκα ἐν τῷ μέσῳ, εἰς τῆς ὁποίας παριστάνονται πτηνὸν κρατοῦν διὰ τοῦ ῥάμφους τοῦ δριφτοῦ, εἰς τὸ κάτω ἡμίσιον κροκόδειλος καὶ εἰς τὸ μέσον σειραὶ κίτριναι καὶ ἐρυθραῖ.

Πέρι τῆς πλακὸς εἶναι τοποθετημέναι τέσσαρες αὐχαὶ ἐκ πρασίνου κρυστάλλου καὶ τέσσαρες ἀστίδες ἐκ λευκοῦ μάλιτο, ἀγά μέσον δὲ αὐτῶν προεκβάλλουσιν ὅπερα χρυσᾶ βέλη.

Τὸ αὐτὸν παράσημον, δευτέρας τάξεως, ἀπλούστερον τοῦ ἀνωτέρω, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δινίζουλου εἰς ἓντας ἐπισήμων βιβλιοπωλῶν τῆς Λειψίας. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὅμως αὐτοῦ πλευρᾶς ὑπάρχουν ἔγκεφαραγμένα γράμματα ἐν ζουλουλανδικῇ γλώσσῃ, τὸ έχεις: „Dinizulu inkos ka ilizwe amazula Uku Ludwig Fischer ngokuba fanelia. Emnyati 1855“ ἦτοι ἐλληνιστὶ μετερμηνεύμενο, „Δινίζουλου, βασιλεὺς τῆς Ζουλουλάνδης, τῷ ἑαυτοῦ Λουδοβίκῳ Φισέρῳ, δι“ ὑπηρεσίας. Ἐμνυάτη (Ἐδρα τοῦ βασιλέως) 1885“. Τὸ δύο ταῦτα λίαν ἐπιμελεῖς καὶ κομψῶς ἐπεξιργασμένα παράσημα τοῦ ζουλουλανδικοῦ κροκοδελοῦ εἶναι τὰ μόνα, ἀπερ ἔλαβον Εὐρωπαῖοι, ἐν μὲν ὁ ὥρης περιηγητής Αύγουστος Άνβαλδ, ἐπειρον δὲ ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει βιβλιοπώλης Ludwig

Fischer. Ο πρόδοτος τούτων, πέρους διειδώλων ἐκ Λειψίας κατὰ τὴν εἰς Αφρικὴν ἀποδημίαν, διεβεβαίωσε τοὺς ἐνταῦθα φίλους του, διτι κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του τῷ 1889 ὃ δὲ συνοδεύση αὐτὸν εἰς Εὐρώπην δὲ βασιλεὺς Δινίζουλου μετά τινων ἐν τῶν μεγιστάνων του καὶ θα διατάξῃ μάλιστα χρόνον τινὰ καὶ ἐν Λειψίᾳ, ὑπόθεσεν ἔλαβε πρόσκλησιν φιλοξενίας καὶ ἀπέδεκτην αὐτὴν μετά πολλῆς προδυμίας.



κ. Ν. Μ. εἰς Ζαγατέκιν, Ἐλήφθησαν καὶ Σᾶς ἐκφράζομεν τῆς εὐγνωμοσύνην μας. — Διεύθυνσιν „Κωνσταντινούπολεως“ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀπεστάλησαν. — κ. Κ. Γκ. εἰς Πότιον. Ἀπετέλημην καὶ πρὸς τὸν περὶ οὐ μᾶς γράψετε κύριον, ἀλλὰ μέχρι τούτου δὲν ἐτύχομεν παρατητούσας. Ἐδώ δέλετε, δύνασθε καὶ ὑμεῖς νὰ ἐνεργήσητε αὐτόθιν. — κκ. Ἄδ. Ζ. Μ. εἰς Βιτώλια. Συμφώνως πρὸς τὴν αἵτησον Σᾶς ἐγράψαμεν καὶ Σᾶς ἀπεστέλλαμεν συγχρόνως μίαν σειράν. Θὰ φροντίσητε βεβαίως διὰ τὸ περιετέρω — κ. Α. Κ. εἰς Κάιρον. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλη διατηνεῖς πατέστητον δίκαιον, ἐν τούτοις ἀμφιβάλλομεν, ἐάν δὲ δυνηθῶμεν νὰ πράξωμεν ἐπεινό, τὸ ἐποίον μᾶς συμβουλεύεται. Οπωρδήστοτε Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εἰλικρινή καὶ φιλικήν Σᾶς πρότυπον. — κ. Π. Ν. εἰς Τεκουτόν. Τὴν συνδρομὴν τοῦ Στ. ἐλάρβομεν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κ. Ι. Γ. — κ. Δ. Π. εἰς Τεργέστην. Η μία ἐλήρησθη, ὡς τε νὴ χρεσινή μας ἐπιστολὴ ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ἐπέραν. — κ. Θ. Μ. εἰς Αὐτήνας. Τὸ πτηγάρφημα Σᾶς ἐλήρησθη καὶ ἀμέσως συνεμφορφώθημεν πρὸς τὴν

εντολήν Σας. Ἀναμένομεν ομως νεωτέρας ὅδηγίας. — κ. Ι. Μ. εἰς Σωζόπολιν. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ἐδημοσιεύσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας Κρίσπη, ἀντὶ τῆς τοῦ ἡμετέρου νομομάρου κ. Παύλου Καλλίγα. Ἐν τῷ „Νέῳ Ήμέρᾳ“ ἐδημοσιεύθησαν πρὸς τινῶν μενδρῶν τεμάχια τινὰ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Κρίσπη, διπερ ἔγραψε περιοδεύων τὴν Ἐλλάδα πρὸς 25ετίας καὶ πλέον. Τότε ἀγωνίζομενος καὶ πατσχών υπέρ τῆς ἐνδιώσεως καὶ ἀνεξαρτήσας τῆς πατρίδος του, θερμὴν ἔξεραζε συμπατέων καὶ διπέρ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, τῆς Ἐλλάδος. Ισως καὶ τὴν σήμερον εἰν τῇ καρδίᾳ του τηρεῖ ἀμείωτον τὴν ἀγάπην ταύτην, ἀλλὰ τὰ δεικνύα συμφέροντα τῆς ἴδιας πατρίδος καθισταὶς πολλάκις τοὺς πολιτικούς εἰπικήγμανος καὶ τῶν ὠραιοτέρων καὶ ἰδιαίτερων αἰσθημάτων. Ήδη δὲ Κρίσπης καὶ η Ἰταλία κατακρίνεται ὑπὸ τῶν Γάλλων ὡς ἀγνώμων ἐνεκα τῆς προσφάτου στενῆς συνδέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν Γερμανίαν, τὸν προσανίνον ἔχορδον τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ.

**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.** Τὸ ἐν Βουδαπέστῃ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος Φραγκίσκου Deák ὑπὸ Γρ. Γώγου, Ἀρχιμανδρίτου. — Η χρῆσις τοῦ ονόματος παρὰ Ἐλληνος καὶ Ἀσσυριανοῦ ὑπὸ Χρ. Παπαδοπούλου, δικαστοῦ ἐν Κύπρῳ. — Φυλλίδας καὶ Χαριτὼ (Διήγημα ἐκ τῆς Ἐλληνικῆς ἀρχαιοτητοῦ — συνέχεια). — Ελληνικό Δράματα ὑπὸ \*Γ\*. — Ἀδηνάρια Χρονικά ὑπὸ Αριστοτέλους Η. Κουρτιδέου. — Πινακοθήκη, ητοι ἐμμενεία τῶν εἰκόνων. — Ποικιλία (Ἡ ἀφίξεις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου εἰς Λειψίαν). — Η προεξέλουσι εἰς τὸν ἐν Λειψίᾳ ἐλληνικὸν ναύστοκον. — Η θερμοκρασία τῆς γερμανικῆς γλώσσης. — Φιλολογική δραστηριότης ἐν Γερμανίᾳ. — Εταιρεία τῆς οἰκιακῆς βιομηχανίας ἐν Δανίᾳ. — Επιστόμη καὶ καλλιτεχνία. († Φρειδερίκος Θεόδωρος Φίσερ). — Βιβλιοδημήτη. — Ο βασιλεὺς τῆς Ζουλουλάνδης καὶ τὰ παρασημάτα του (μετὰ εἰκόνας). — Μικρὰ ἀλληλογραφία.

**ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.** Φραγκίσκος Κρίσπης (ἐν σελ. 305). — Οδών φόν Βίσμαρκ (ἐν σελ. 309). — Η πρώτη δοκιμή. Βίσκων τοῦ ἐλληνος καλλιτέχνης Γεωργίου Ιακωβίδου (ἐν σελ. 313). — Ο Κρίσπης παρὰ τῷ Βίσμαρκ (ἐν σελ. 316).

\*Εκδότης Π. Α. ΖΥΤΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐν τῆς Neue Papiermanufactur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.